

нїето мое, и сражѣтъ ми : предъ Тебе (сѣ) снѣ-
ки които ме тѣжатъ.

20 Укоръ разскѣсна сърдцето ми : и весь самъ
прешскорбенъ : шчекѣвахъ прочее да ме пожали
(нѣкой), но не се намѣри : и утѣшители, но не
намѣрихъ.

21 И дадохъ (ми) жлъчка за гастїе мое, и
въ жаждата ми напсихъ ме оцетъ.

22 Нека къде трапезата имъ предъ нихъ въ
сѣтъ, и въ въздаанїе, (и) въ примкѣ.

23 Нека потемнеатъ очите имъ за да не гле-
датъ : и нека сѣ нагъркени завсегда.

24 Извѣй на нихъ гнѣватъ Твоей : и лютоствъ-
та на-негодеванїето Твое нека ги ухвати.

25 Нека выдатъ пѣсты палаткыте имъ : у жили-
щата имъ нека се не намѣри никой да сѣди.

26 Защото онегова когото си Ты поразилъ :
Они испадиха : и говорятъ (умножителнѣ) за
колката на-онѣя, които си Ты наранилъ.

27 Притѣри беззаконїе на беззаконїето имъ,
и нека не възвнатъ во справедливостъта Твоя.

28 Нека се замърчатъ изъ книгата на-живы-
те, и съ праведныте заеднѣ нека се не напишатъ.

28 Мене обаче (който самъ) сиромахъ и шкор-
бенъ, спасенїето Твое, Боже, нека ме воздигне.

20 Ще хвалимъ името на-Бога съ пѣсень, и
ще Го величимъ съ похвалы.

31 Това констиннѣ ще бжде : угодно на Госпо-
да по добръ, нежели юнецъ младъ, който има
рогове (и) нокти.

32 Омиренните ще видатъ : ще се зарадѣватъ :
и сърдцето ваше, които търсите Бога, ще живѣе.